

ACTA ASSEMBLEA DEL COMÚ DE LLEIDA

19 de maig de 2016

Punt Únic: Confluència i participació en les eleccions del 26J (segona convocatòria)

1. EXPOSICIÓ DE LA SITUACIÓ ACTUAL I DEL PROCÈS DEL VOT TELEMÀTIC

Han participat en la votació telemàtica 99 persones. Podeu consultar els [resultats aquí](#).

Hi havia damunt la taula l'acord que condicionava el sí: calia que se signessin el codi ètic i els documents annexos a la candidatura.

Ha estat una setmana tensa de negociacions.

El que s'ha fet és fusionar totes les reivindicacions en un codi ètic. Les organitzacions i els candidats es comprometen a un codi ètic i a generar espais de participació ciutadana i de rendiment de comptes. A més de la cerca de participació en la generació de propostes i en la presa de decisions. També està recollit que els partits que formen part de la coalició s'implicaran en la feina municipal.

El document s'ha de ratificar demà a l'assemblea d'ECP de Lleida.

Hi ha l'aval de Barcelona en Comú i també dels partits que hi formen part. ICV hi està d'acord i demà ICV de Lleida té poders per signar. EUiA també signarà. Nosaltres hem de poder signar com a associació. Podem dir que està d'acord amb el document, però cal concretar qui signa, qui té poders per fer-ho. L'acord polític està pres, és unànime.

Els candidats, per part de la resta de partits no es mouen. Els nostres depenen de nosaltres.

Cap candidat anirà a la junta electoral a presentar la candidatura sense haver signat el codi ètic.

S'especifica que l'acord polític, a més a més que els diners es controlin des de Lleida a través d'un apoderat d'ECP (no de cap partit) i que els compromisos del candidat estiguin recollits en un document, també s'ha treballat una coordinadora política que és més activa fins i tot que la de Barcelona.

Demanàvem que hi hagués un representant de Lleida a la coordinadora general de Catalunya. Per part de BeC no entenen que li haguem de donar tanta importància perquè ECP és únicament una eina. Obrir el pacte polític volia dir tornar a negociar.

La proposta de representació local dificultava la negociació. Ens proposen cedir-nos un espai de Barcelona en Comú al Comú de Lleida. Amb això, enfortim els llaços de coordinació política entre Barcelona i Lleida i reforcem la representació dels comuns. Per això, s'han fusionat en un únic document les nostres reivindicacions.

2. DEBAT

Continua havent reticències, perquè es valora que es perd sobirania de l'assemblea de Lleida.

Es confirma que les reivindicacions de l'annex continuen sent vigents, excepte el tema del representant a la coordinadora general, però que aquesta representació no assegurava

l'autonomia territorial. S'insisteix que l'annex -que no hi és- no garanteix representació territorial. S'obren una mica a la nostra petició. És una sortida que es valora com a poc negativa. El fet que hi anés un representant a la coordinadora catalana no era garantia de res, perquè continuava havent-hi quotes.

El que no s'ha pogut fer és trobar un altra persona candidata que vencés les reticències de la resta de la confluència.

Cal assumir que ECP és un espai imperfecte. No és un espai de projecció del Comú de Lleida a nivell català. S'està intentant construir un espai de base municipalista molt més sòlid a través dels comuns. Llavors, ECP és un experiment acotat a les eleccions generals, la imperfecció és d'essència. Ara hem incorporat alguns elements més dels que teníem. No hi ha representació territorial però és que fins i tot BEC no el vol construir, perquè considera que aquesta és una eina específica per a Madrid, no per a Catalunya.

Ja sabíem al 20D que això no era perfecte.

No ho sabíem però ho intuïem.

Com mínim, hem aconseguit incidir en algunes coses més i que se signin compromisos

Hi ha dos temes: de forma i de contingut. I després, un altre de sensacions. En tot aquest procés, hi ha hagut una sensació de menysteniment cap al Comú. Es pregunta si això ha canviat d'alguna manera, si s'ha avançat en aquest sentit.

Es respon que hi havia la sensació que no volien que nosaltres hi fóssim. Ara, això ha canviat (subjectivament). També hi ha hagut la sensació que s'ha teixit una complicitat de territori més enllà de partits i nosaltres. Perquè nosaltres pressionàvem a BEC i la resta d'actors a les seves direccions de Barcelona. La relació no és fluida. Hi ha tensions internes. El candidat és polièdric.

Es valora positivament que el mecanisme de trencament del consens ens ha posat a prova. Es demanen disculpes per haver defensat una posició públicament sense expressar-ho primer a la comissió negociadora.

A les darreres eleccions no es va trencar el consens per respecte, però es considera que una agrupació d'electors que ha nascut a nivell municipal no hauria d'implicar-se en una candidatura perquè ha de fer feina municipal. I més si només és una eina. Estem dedicant esforços a això deixant de banda feina de l'ajuntament

Ja vam passar per situacions d'estrés al desembre que va afectar a l'activitat municipal. El millor hagués estat poder consolidar els vincles amb anys per davant i no amb un munt d'eleccions pel mig. I es veu positiu que aquests 4 mesos i les negociacions hagin servit per teixir complicitats de molts tipus.

Hi ha polítiques que superen l'àmbit municipal i està bé poder incidir-hi. Si no hi anem junts, després serà més difícil liderar cap procés de confluència. Si no hi anem, no passa res, però el procés continuarà sense nosaltres. Estaria bé tenir presència activa.

El no ens situa en una situació de més debilitat. Fins i tot amb els comuns. No ho entenen. Precisament ens estem articulant i agafant força municipalista, seria contraproduent.

El procés ens ha de fer aprendre. La participació ha estat molt baixa. Cal aprendre que la precipitació no funciona. I potser estem donant tombs a coses que no són tan importants.

Un dels arguments que donem per anar-hi és que hem d'anar allà per a que funcioni. Però

si en 4 mesos no ha funcionat, per què hi hem d'anar? El canvi d'actitud que hem notat és perquè els interessa que hi anem. Però després tornarem a combregar amb rodes de molí. Si volem dependre de nosaltres mateixos, el nostre espai natural és un altre, és amb els comuns.

Si ens posicionem en el NO, sortiríem reforçats perquè ara ens estan visibilitzant en un espai on no tenim incidència.

La fruita és verda, quan te la menges t'agafa mal de panxa.

Ara, estem renunciant a la nostra essència per una cosa que no ens donarà cap alegria.

És important cedir. Si volem confluïr no podrem imposar sempre els nostres criteris. Perquè si no, anirem sols.

La diferència entre ara i el 20D és que coneixem als actors. No són com nosaltres, perquè no som nosaltres. No és tan important. Ara sembla més important el fi que la forma. A més, perquè ECP és una eina només per anar a Madrid. I cal donar suport a la candidata del Comú a la llista.

Es respecta molt el treball de la comissió. Però ens podem equivocar si les coses no es forgen bé. Amb el símil d'un vaixell, cal que hi hagi gent a totes les sales.

No tenen assumit que no som un partit polític, som més diversos. Però a partir d'aquí, cal confluïr però sense vincular-nos massa. Què passarà d'aquí a 3 anys a nivell municipal? Es valora el debat. Tenim la capacitat de superar aquestes coses. És un tresor que tenim però no podem entrar en aquestes batalles. Cal tenir més present el projecte a Lleida.

La majoria de la gent no s'ha llegit la documentació ni la lletra petita. És més una qüestió de sensacions. El que ens ha donat el 20D és una posició de lideratge. És indiscutible a Lleida i a Barcelona. N'hi ha d'altres, però les idees que defensem tenen prevalença i això depèn, entre altres coses, d'haver anat el 20D. Estem enmig d'un procés constituent català i espanyol. S'està desmanegant el sistema i es torna a construir. Si ens baixem del carro, perdem la possibilitat d'incidir-hi. Vam venir per canviar la realitat. No només la del meu municipi. Anar a Madrid i mantenir el lideratge és una forma de fer-ho. No tot és perfecte, però això cal assumir-ho.

Ja fa temps que s'intenta confluïr sense èxit: IU, Procés Constituent... L'esquerra mai ha tingut possibilitats. Sempre hem estat la «calderilla» dels parlaments. Ara tenim la possibilitat de canviar coses. Si tenim la capacitat d'unir esforços. Hem aconseguit bon resultat. Ara cal aconseguir-los encara millors. Cal establir ponts. Si hi ha problemes es resolen, però la nostra força està en la unió.

Reflexió sobre el consens: és important tenir present que no és estar tots d'acord. És bo que hi hagi diferents opinions. La divergència (fins i tot la pública) és una fortalesa del Comú. Qualsevol decisió és bona si es pren d'aquesta forma. Cal fugir dels discursos de si una cosa o una altra és un suïcidi o un desastre.

La poma verda és el Comú. Nosaltres estem verds. Hi ha gent que pensem que el Comú és una eina per al municipi, altres que pensem que cal canviar la realitat a altres nivells. Cal assentar-se algun dia i decidir què som. Perquè generem confusió.

Com a reflexió, caldria valorar la implicació en la pràctica. Com ens organitzem en això. No podem destinar molts recursos. Potser podríem fer-ho rotatiu. El que més cala del missatge del NO és que cal fer un esforç per estructurar-nos bé.

Al principi, es buscava implicar a gent de totes les sensibilitats. Per avançar no ens podem estar enrocant en que les actituds dels altres no són les que desitgem. Si no hi anem, perdrem poder i incidència a Lleida. Hem de veure què podem aportar com a referent a la resta.

Tot i les imperfeccions, «el roce hace el cariño».

Persones que discrepaven faciliten el consens deixant clara la postura, que s'ha vist que no és unànime, que s'ha forçat una votació a tots els adherits, que el consens és possible en segona assemblea, que els mecanismes estan per utilitzar-los. S'ha vist que a causa del debat generat les persones que s'han mostrat contraries faciliten el consens per posar en valor el gran treball, paciència i resistència de la comissió de confluència per arribar a uns documents i compromisos mínims que garanteixin la presència i independència de l'agrupació de Electors.

Sorgeix la discussió sobre si el número 2 ha de plantejar-se si vol ser diputada. Per si de cas es donés aquesta possibilitat.

En pro del consens, es pren la decisió d'ampliar l'acord de la passada assemblea incorporant nous punts:

Acord assemblea Comú

El Comú de Lleida va a les eleccions generals del 26J donant suport a la candidatura de En Comú Podem:

- **Condiciona la seua participació a la signatura dels acords polítics que inclou la [*Proposta de codi ètic per a ECP Ponent*](#), orientada a millorar la transparència, el rendiment de comptes i els mecanismes de participació ciutadana.**
- **Defensem que es mantingui la mateixa llista electoral i apostem per un major equilibri en el protagonisme dels diferents actors confluents.**
- **El Comú redefinirà la seua participació a la candidatura d'En Comú Podem centrant la seua aportació en temes municipals.**
- **L'espai d'ECP ha de servir per visibilitzar l'esperit ciutadanista, per promoure la participació ciutadana en la política.**